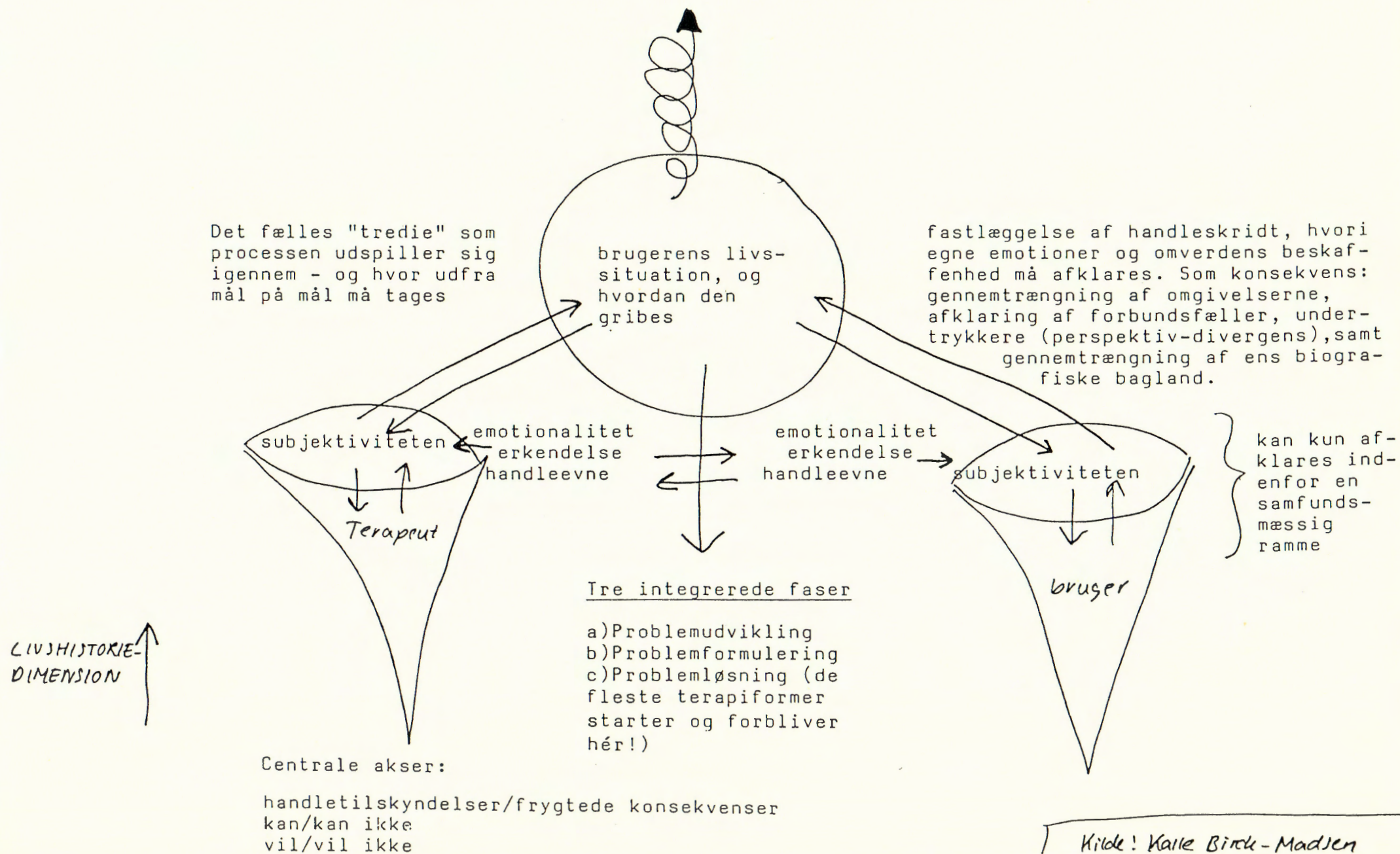

Når det centrale er, at terapeut og bruger - ud over at være overforstillet hinanden - er stillet sammen i situationen og sammen omkring processen, så kan den terapeutiske proces skematisk afbildes således: (Den terapeutiske proces: det uløste fælles som det drivende tredje.)

stikord fra "Regnbue-vue" ift. seminaroplæg om

"UDVIKLING OG TERAPI"

(hvad er udviklingens retning, og hvem skal bestemme den? Uoverensstemmelse bruger/rådgiver? Hvordan overskridelse af restriktiv handleevne, kollektivt som individuelt? Teknikker?)

* * *

PROBLEM:

- Genstanden for terapi er ikke individuelle problemer, men noget "fælles uløst", en skæv gruppeproces som den enkelte er blevet bærer af.
- Ikke individet, men dets livssituation og den hidtidige forvaltningsmåde.

BRUGER/RÅDGIVER-KONSTELLATIONEN:

- Brugere og rådgiver starter overfor hinanden, men stilles sammen om processen, den fælles problemudvikling.
- Brugers standpunkt er udgangspunkt.

INDHOLD/PROCES:

- Problemerne må ud i den fælles midte, modsat at de identificeres med brugeren.
- Forsøg på at finde fælles greb om de ting, der kører på en dårlig måde, med det perspektiv, at en bruger kan træde i skranken for eget standpunkt og perspektiv.
- Terapiens dobbelte problem: horisontalt: en selv og det sociale ; vertikalt: forholdet til en selv. Enstrengethed i terapien fører til hhv. blind tilpasning og abstrakt frigørelse. En subjektvidenskab må tage udgangspunkt i skæringspunktet mellem de to akser. Begge sider må som en enhed bringes videre ; integreres på ny måde - om man vil.
- Brugeren får stillet terapeutens kræfter til rådighed som også sine og omv.
- Trestrengt proces:-afklaring og udvikling af interesser
 - finde og fremskaffe ressourcer
 - ta' sig og erobre socialt rum i dagligdagen
- problemudvikling, -formulering, -løsning.
- Fastlæggelse af handleskridt, hvori egne emotioner og omverdenens beskaffenhed må afklares. Som konsekvens: gennemtrængning af omgivelserne, afklaring af forbundsfæller, undertrykkere (perspektivdivergens), samt gennemtrængning af ens biografiske bagland.

(indhold/proces)

- Direkte at anvende perspektivbegreberne "restriktiv og almengjort handleevne" er problematisk i terapi, da terapi kan blive et spm. om anvends ps.

RETNING/MÅL:

- Målet er hverken at lave brugeren om til fornyet tilpasning eller at propagandere for opbrud, men at bidrage til brugerens kompetence til selv at udvikle sit liv videre. Terapien er slut, når vi ikke længere kan bidrage hertil.
- Skridtvis generobring af det sociale liv, som man er udgrænset fra, men nu i en form og med en struktur, hvor det også indeholder ens eget livsperspektiv.
- Det er et samfundsmæssigt produceret problem, som man er stillet med, hvorfor det også primært må dreje sig om at producere nye handlemuligheder overfor det problem en bruger er stillet afmægtig overfor.
- Den terapeutiske proces udspiller sig igennem - og drives af - det fælles tredie; og hvorfra mål på mål må tages.
- Samarbejdet om at finde til bunds i problemet sammen med vejen ud perspektivisk kan gøre de involverede berørte til personlige subjekter for eget kollektivt liv, hvilket også er den skridtvisse ophævelse af den terapeutiske proces selv.

TEKNIKKER:

- Først når der er en problembestemmelse, og dermed en bestemmelse af, hvad der ønskes opnået.

Begrebet om "udviklingsmål" må differentieres. Hvis der menes "situation", "konkret form", "adfærdsmønster" eller lignende, så har vi ingen mål med terapien.

De, som behandler diagnoser har implicit det mål, at klienten efter terapiforløbet skal kunne diagnoseres "normal" eller lignende.

Vores perspektiviske mål er ikke en ide om en situation, men om subjektets evne til at indgå i, udvikle og udvikles i de relevante sociale betingelser - brugerens liv.

Dreier: "Psychotherapy on the basis of Critical Psychology" (s 5)

"The qualification of the process of therapy as a scientific one does not lie in the eventual possibility of prediction over the client and the whole process, including its outcome. On the contrary, it lies in producing certainty and confidence of action through increased disposition over and, thus, modificability of subjective and objective conditions."

Seve:

(s 319) Skematiske konstruktioner og modeller (ex. kliniske diagnoser, behandlingsteknikker, personlighedsmodeller) kan ikke sige noget om det således generaliserede objekts udviklingslogik.

(s 331) Personligheden kan ikke anskues som arkitektur, idet den er et system af processer organiseret i tiden.

Nissen: "Psychotherapy as an Activity Form"

(s 9) "It is essential to separate the primary determination of the subject of psychotherapy from the secondary distinction between the functional roles of the therapist and the client,..."

"..., the subject of psychotherapy includes at least the to logical, functional roles of

- 1- the CLIENT, the person(s) whose psychological conflicts/life practice is modelled, and
- 2- the THERAPIST, the person(s) who contributes to the modelling with professionalism and/or scientifically generalized concepts and procedures.

The necessary, logical polarity of these two functional roles means that the subject of psychotherapy is necessarily constituted as a practical, cooperative union of principally divergent viewpoints, reasons for action etc., embodied in common aims."